

ROLNIK PODLASKI

Cztery wołki na ugorze
Ciagną pług przez pole.
Dumkę nucącą rolnik orze;
Nie wiem, jaką rolę.

Gdzie toczono bój z Tatary,
Zboże mu wyrasta;
Wiek z pamięci wypadł stary
Podlaskiego Piasta.

Nie wie, kto mu kruszył pęta,
Kto mu niósł zniszczenie.
Serce ledwie zapamięta
Dziada pokolenie.

Dziad coś mówił o zaborach
W dalekiej przeszłości...
Pług zaskrzypiał nagle w zorach,
Wyrwał miecz i kości.

Rolnik stanął śród rozłoga,
W sercu żal się budzi:
Westchnął, pacierz wzniosł do Boga
Za pomarłych ludzi.

18 września 1855